

w Libanie spędziliśmy spacerując po Bejrucie, oglądając jego panoramę z wysokości sanktuarium Matki Bożej Libańskiej w Harissa, podziwiając jedną z rezydencji patriarchy maronickiego w Bkerke oraz zachwycając się cudami stworzonymi przez naturę w Jeita Grotto, która pretenduje do jednego z nowych cudów świata.

Tygodniowy pobyt w Libanie pozwolił nie tylko choć trochę poznać ten kraj, spotkać tamtejszych mieszkańców i dotknąć ich kultury, ale przede wszystkim dla nas patrologów był okazją do zobaczenia bogactwa wschodniej patrologii i przyznania, że tak naprawdę wciąż o niej wiemy za mało. Była to doskonała sposobność do pytania się o możliwość współpracy i głębszego poznania dzieł syryjskich Ojców Kościoła, do czego z pewnością może przyczynić się wydany właśnie *Zarys literatury patrystycznej kregu języka syryjskiego* autorstwa ks. Jana Żelaznego, o którym to wydawnictwie wielokrotnie słyszeliśmy podczas pobytu w Libanie.

Ks. Marcin Wysocki – Lublin, KUL

22. MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA BIZANTYNISTYCZNA „PATRIARCHATY WSCHODU W STAROŻYTNOŚCI” (Lublin, 18 XI 2011)

Wyżej wspomniana konferencja odbyła się w piątek, 18 XI, w Kaplicy Trójcy Świętej na Zamku Lubelskim. Jej organizatorami byli: Muzeum Lubelskie w Lublinie, Katedra Historii Kościoła w Starożytności Chrześcijańskiej KUL i Katedra Historii Bizancjum KUL. Przybyłych prelegentów i słuchaczy powitał oficjalnie gospodarz miejsca i współorganizator konferencji Dyrektor Muzeum Lubelskiego Zygmunt Nasalski. Po nim głos zabrali: Przewodniczący Komisji Bizantynologicznej PAN, prof. dr hab. Maciej Salamon (UJ) i Przewodniczący Sekcji Patrystycznej przy Komisji ds. Nauki Katolickiej Konferencji Episkopatu Polski, ks. prof. dr hab. Mariusz Szram. W owych wprowadzających wystąpieniach podkreślano m.in. wybitnie specjalistyczny charakter konferencji, która w swej istocie była adresowana do wąskiego, acz doborowego grona profesjonalistów i znawców przedmiotu.

Po rzeczonym wprowadzeniu rozpoczęła się pierwsza, przedpołudniowa sesja, której przewodniczył ks. prof. dr hab. Augustyn Eckmann (KUL). W jej ramach wygłoszono następujące referaty (w kolejności wystąpień): 1) diakon dr Oleh Kindiy (Ukraiński Katolicki Uniwersytet, Lwów) – *Educational transformation as a precursor of establishment of Alexandrian Episcopal See in second and third century*; 2) ks. dr hab. Andrzej Uciecha (UŚ) – *Patriarchat i patriarchowie Seleucji-Ktezyfontu – z dziejów starożytnego Kościoła w Persji*; 3) prof. dr hab. Teresa Wolińska (UŁ) – *Patriarchaty Aleksandrii, Antiochii i Jerozolimy wobec rywalizacji Rzymu i Konstantynopola*; 4) dr Viktor Zhukovskyy (Ukraiński Katolicki Uniwersytet, Lwów) – *Антиохія та Александрія, чи завжди богословська поляризація? Проблема Божої трансцендентності та іманентності у богослов'ї Кирила Олександрійського та Йоана Золотоустого*; 5) Prof. dr hab. Sławomir Bralewski (UŁ) – *Hierarchia biskupów wschodnich w historiografii kościelnej V wieku ze szczególnym uwzględnieniem biskupa Jerozolimy*; 6) ks. prof. dr hab. Norbert Widok (UO) – *Antiochia w dobie panowania monofizytyzmu*.

Po przerwie obiadowej miała miejsce popołudniowa część konferencji, której przewodniczył inny znany badacz antyku chrześcijańskiego, ks. prof. dr hab.

Stanisław Longosz (KUL). W ramach tej sesji wygłoszono cztery referaty (w kolejności wystąpień): 1) Dr Oleksandr Kashchuk (Uniwersytet Iwana Franki, Lwów) – *Idea pentarchii jako rękojmia jedności Kościoła w dobie ikonoklazmu. Stanowisko Teodora Studyty*; 2) Prof. dr hab. Maciej Salamon (UJ) – *Patriarchaty powstałe w średniowieczu w kręgu bizantyńskim*; 3) Dr Piotr Ł. Grotowski (UPJPII) – *Autor, inspirator, skryba – podwójne “portrety” na miniaturach frontysepisowych jako wizualny wyraz zależności literackich w sztuce bizantyńskiej (VI-XII w.)*; 4) Prof. dr hab. Jarosław Dudek (UZ) – *Biskupi Dyrrachionu w strukturach patriarchatu Konstantynopola: VIII-XIV wiek*.

Jak widać z powyższego zestawienia wśród 10-ciu prelegentów trzech reprezentowało środowisko bizantynistów lwowskich. Obok nim udział w konferencji wzięło wielu eminentnych badaczy polskich z takich ośrodków jak: Katowice, Kraków, Łódź, Opole i Zielona Góra. Kaplicę Trójcy Świętej na Zamku Lubelskim wypełniło niemal do ostatniego miejsca grono fachowców z zakresu antyku chrześcijańskiego z uczelni lubelskich (KUL i UMCS) oraz czterech gości, reprezentujących bizantynistów z Uniwersytetu Łódzkiego (nie licząc prelegentów z tej uczelni). Żywej i konstruktywnej wymianie zdań sprzyjały nie tylko dyskusje odbywane w ramach sesji konferencyjnych, lecz również przerwy na kawę, a także wspólne posiłki w Domu Rekolekcyjnym na Podwalu.

Omawiana tutaj konferencja była pierwszą tego typu inicjatywą bizantynistyczną w historii Lublina. Duże zainteresowanie, jakie wzbudziła, pokazało jednoznacznie sens i potrzebę jej zorganizowania.

Piotr Kochanek – Lublin, KUL